

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກແປດສິບແປດ

ເບີດໂບງຟົນບາຍລະດູອັນຈອມປອມ: ການເດີນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັບແຕ່ວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001

Jeff Pippenger
2024-02-21

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອທຸດສະຫວັນລົງມາ
ຖືກສະແດງໂດຍການທົດສອບວ່າຈະຮັບເອົາໜັງສືອອກຈາກມືຂອງທຸດສະຫວັນແລ້ວກິນມັນຫຼືບໍ່.
ຜູ້ທີ່ເລືອກກິນຂ່າວສານນັ້ນ ຈາກນັ້ນກໍຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບຄວາມຜິດຫວັງ
ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກິນຖືກປະໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ. ໜັງສືນີ້ອ້າງເຖິງກິນນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງ
"ການເພີ່ມເພີດເພີງຄວາມຮູ້" ກ່ຽວກັບຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນ "ເວລາສຸດທ້າຍ"
ທີ່ຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງຄື 1798 ຫຼື 1989, ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງຖືກຈັດໃຫ້ເປັນຂ່າວສານຢ່າງເປັນທາງການ
ຊຶ່ງຈະໃຫ້ຊີວິດອາຍຸຄົນຮຸ່ນນັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຕ້ອງຮັບຜົດຊອບຕໍ່ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມເພີງຂຶ້ນນັ້ນ.
ໃນປະຫວັດສາດໃດກໍຕາມ ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິດສະລາມໄດ້ສຳເລັດບັນລຸແລ້ວ
ຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງກິນຢູ່ໃນມືຂອງທຸດສະຫວັນນັ້ນ ກໍຖືກຮັບໄວ້ທີ່ຖືກປະຕິເສດ.
ຖ້າຂ່າວສານທີ່ໜັງສືນັ້ນເປັນຕົວແທນຖືກປະຕິເສດ ຜູ້ທີ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ
ແລະຍັງພະຍາຍາມຮັກສາຄຳປະກາດຕົນວ່າຍັງເປັນຜູ້ທີ່ໂພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກຢູ່
ກໍຖືກບັງຄັບໃຫ້ຜະລິດຂ່າວສານຟົນບາຍລະດູອັນປອມຂຶ້ນ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ການກະບົດໃນອະດີດຂອງບັນດາຊົນຮຸ່ນຂອງຂະບວນການ Adventism
ໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນມາເປັນປະເດັນແຫ່ງການທົດສອບອີກຄັ້ງ. ພຣະຄຳພຣະຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ
ຊີ້ບອກເຖິງການໂຕ້ຖຽງໜັງສືທີ່ກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນນັ້ນ,
ຊຶ່ງເປັນເສັ້ນຄຳພະຍາກອນຄູ່ຂະໜານກັບອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາຣສິບຄົນ. ເມື່ອຍາມເຜົາໄດ້ຖາມວ່າ
ເຂົາຄວນຈະຕອບຢ່າງໃດໃນປະຫວັດສາດຂອງອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາຣສິບຄົນ, ເຂົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້
"ຂຽນນິມົດນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໃນແຜ່ນຈາລຶກ." ບັນດາຍາມເຜົາໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ
Millerite ໄດ້ຈັດທຳແຜນພາບ 1843 ຂຶ້ນໃນປີ 1842, ແລະການຈັດທຳນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນໝູ່ໝາຍສຳຄັນຫນຶ່ງ.
ສົງຄ໌ນິມົດ" ໃນຮາບາກຸກ 2, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໃນແຜ່ນຈາລຶກ ແລະຈະເປັນຜູ້ກ່າວໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ໄມ່ດິນຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຕະໜັກເຫັນກົດຈະກຳຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ກັບໄປສູ່ "ທາງເກົ່າ"
ຂອງເຢເຣມີຍາ, ແລະໃຫ້ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ. "ທາງເກົ່າ" ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ວິບັດທັງສາມໃນພຣະນິມົດ
ບົດທີ່ແປດ ຂໍ້ທີສິບສາມ ເປັນຕົວແທນບົດບາດເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງອິດສະລາມ. ໃນທັນທີຫຼັງຈາກນັ້ນ,
Future for America ໄດ້ລົງຜະລິດແຜນພາບສອງສະບັບຂອງຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ
ໃນຈຸດດຽວກັນທຸກປະການໃນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງພວກມັນເລີຍໃຣດ,
ແຜນພາບທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເປັນໝູ່ໝາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຈັດພິມແຜນພາບ
1843, ໃນປີ 1842.

"ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842 ໄດ້ມີການປະຊຸມໃຫຍ່ທົ່ວໄປໜຶ່ງຖືກຈັດຂຶ້ນທີ່ນະຄອນບອສຕັນ [ລັດ
Massachusetts]. ໃນການເປີດການປະຊຸມນີ້, ພວກພົນອັງ Charles Fitch ແລະ Apollos Hale, ຈາກ
Haverhill, ໄດ້ນຳສະເໜີຄຳພະຍາກອນແບບຮູບພາບຂອງດານເຢືອນ ແລະ ໂຢຮັນ,
ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ວາດລົງເທິງຜ້າ ພ້ອມດ້ວຍຕົວເລກຄຳພະຍາກອນ,
ສະແດງການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ. ພົນອັງ Fitch

ໃນຂະນະທີ່ພົບຈາກແຜນພາບຂອງທ່ານຕໍ່ໜ້າທີ່ບໍ່ມີ ໄດ້ກ່າວວ່າ
ໃນຂະນະທີ່ພົບຈາກລະຫັດພາບຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ຄິດວ່າ
ຖ້າຫາກທ່ານສາມາດຈັດເຮັດສົງໃດໜຶ່ງທ່ານອາດຈະກັບມາສະເໜີຢູ່ນີ້
ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເນື້ອເລື່ອງນັ້ນເຂົ້າໃຈງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ທ່ານໃຫ້ທ່ານນຳສະເໜີຕໍ່ຜູ້ຟັງໄດ້ສະດວກຂຶ້ນ.
ທ່ານມີແຮງສະຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນໃນເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາຍັງເຫັນກຳລັງໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ Habakkuk
ໃນນິມິດຂອງທ່ານເມື່ອ 2,468 ປີກ່ອນ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງຊັດເທິງແຜ່ນບ້າຍ, ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້.
ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງມີສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.' Habakkuk 2:2."

"ຫຼັງຈາກໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັນບາງປະການກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ,
ໄດ້ມີການລົງມະຕິເປັນເອກະສັນໃຫ້ຈັດພິມດ້ວຍຫົນພິມຈຳນວນສາມຮ້ອຍແຜ່ນ
ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບແຜ່ນນີ້, ຊຶ່ງກໍໄດ້ດຳເນີນສຳເລັດໃນປີ 1843. ພວກມັນຖືກເອີ້ນວ່າ 'ຊາດຂອງປີ' 43.
ນີ້ເປັນການປະຊຸມທີ່ສຳຄັນຫຼາຍ." The Autobiography of Joseph Bates, 263.

"ໃນເວລາທີ່ຍັງຄົງຢູ່ເທິງ 'ຄວາມເຊື່ອດັ່ງເດີມ' ນັ້ນ,
ຄຳພະຍານທີ່ເປັນເອກະພາບຂອງບັນດາຜູ້ບັນຍາຍແລະໜັງສືພິມວ່າດ້ວຍການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ
ກໍຄືວ່າ ການຈັດພິມແຜນພາບນັ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມຮາບາກຸກ 2:2, 3.
ຖ້າແຜນພາບນັ້ນເປັນຫົວຂໍ້ໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນ
(ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມັນກໍລະທົດຄວາມເຊື່ອດັ່ງເດີມ), ແລ້ວກໍຕາມມາວ່າ ປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ແມ່ນປີທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເປັນຈຸດເລີ່ມນັບ 2300 ວັນ. ຈຳເປັນທີ່ 1843
ຈະຕ້ອງເປັນເວລາທີ່ຖືກປະກາດພິມເປັນຄັ້ງທຳອິດ ເພື່ອວ່າ 'ນິມິດ' ຈະ 'ຊັກຊ້າ,'
ຫຼືເພື່ອວ່າຈະມີໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ ໃນໄລຍະນັ້ນ
ຜູ້ພິມມະຈັນໄດ້ຈະງ່າຍເຖິງແລະນອນຫຼັບໃນເລື່ອງໃຫຍ່ວ່າດ້ວຍເວລາ
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກປຸກໃຫ້ຕົນໂດຍສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ." James White, Second Advent
Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

"ບັດນີ້ປະຫວັດສາດຂອງພວກເຮົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ມີຫຼາຍຮ້ອຍຄົນທີ່ສອນຈາກແຜນພາບລ່າດັບເວລາອັນດຽວກັນກັບທີ່ William Miller ໃຊ້,
ລ້ວນແຕ່ເປັນແນວດຽວກັນ. ໃນເວລານັ້ນ
ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງຂ່າວສານກໍຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ດຽວກັນທັງໝົດ, ຄື
ການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າໃນເວລາອັນແນ່ນອນ, ຄືປີ 1844." Joseph Bates, Early SDA
Pamphlets, 17.

ການພິມຄືນໃໝ່ຂອງແຜນພາບປີ 1843 ແລະ 1850 ໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງທັນທີຫຼັງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ນັ້ນ ເປັນການສຳເລັດຕາມພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດ 2 ຫຼາຍພຽງເທົ່າກັບການຕີພິມແຜນພາບປີ 1843 ໃນປີ
1842. ການຈັດທຳຕາຕະລາງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳບອກເລື່ອງໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດ 2,
ແລະມັນຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ການກະບົດໃນປີ 1863
ໄດ້ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກຄັ້ງໂດຍບັນດາແອດເດນຕິດຊາວລາໂອດີເຊຍຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກັບຄືນໄປສູ່ "ທາງເກົ່າ"
ຂອງເຢເຣມີຍາ.

"ສັດຕູກຳລັງພະຍາຍາມເບນຄວາມຄົດຈົດໃຈຂອງບັນດາພົນອົງຊາຍແລະພົນອົງຍິງຂອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ຫັນອອກຈາກພາລະກິດແຫ່ງການຕຽມຊົນຊາດໜຶ່ງໃຫ້ຍືນຍົດໄດ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ຄຳໂຕ້ແຍ້ງອັນ
ຫຼອກລວງຂອງມັນຖືກຈັດວາງຂຶ້ນເພື່ອນຳຄວາມຄົດຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ຫັນໄປຈາກອັນຕະລາຍແລະໜ້າທີ່
ຫຼ່ຽມເວລານີ້. ພວກເຮົາປະເມີນວ່າແຮງສະຫວ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານໃຫ້ແກ່
ຢຮັນເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າພຽງເລັກນ້ອຍ.

ພວກເຂົາສັງສອນວ່າເຫດການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົານີ້
ບໍ່ສໍາຄັນພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ.
ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງອັນມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນເສື້ອມອຳນາດໄປ,
ແລະບຸນເອົາປະສົບການໃນອະດີດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປຈາກພວກເຂົາ,
ໂດຍໃຫ້ວິທະຍາສາດອັນບອມແບ່ງແກ່ພວກເຂົາແທນ. 'ດັ່ງນັ້ນອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ:
ຈົ່ງຍືນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລະເບີ້, ແລະຈົ່ງຖາມຫາທາງເກົ່າແກ່, ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ,
ແລະຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ.' [Jeremiah 6:16.]

"ຂໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດພະຍາຍາມຮືຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແຕ່ໃນ
ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະວັດຈະນະດ້ວຍຈິດໃຈອະທິຖານ
ແລະໂດຍການຊົງສຳແດງ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາແລ້ວກວ່າຫ້າສິບປີ.
ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບທາງໃໝ່
ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໃໝ່ກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ;
ແຕ່ນັ້ນເປັນການຫຼອກລວງຢ່າງໃຫຍ່. 'ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ.' [1 ໂກຣິນທ໌ 3:11.] ໃນອະດີດ
ຫຼາຍຄົນໄດ້ລົງມືກໍ່ສ້າງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ເພື່ອສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່;
ແຕ່ອາຄານຂອງເຂົາຕັ້ງຢູ່ໄດ້ດົນບາບໃດ? ມັນກໍລົ້ມລົງໃນບໍ່ລຳ; ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງພຣະສິລາ."
Testimonies, volume 8, 296, 297.

ເຢເຣມີຍາຊີໃຫ້ເຫັນວ່າ ການດຳເນີນໄປໃນ "ທາງເກົ່າແກ່" ຄືການພົບ "ການພັກຜ່ອນ" ແລະ
ການພັກຜ່ອນນັ້ນຄື "ຜົນປາຍລະດູ" ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດພາກັນໂກດເຄື່ອງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001 ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກພັງທະລາຍລົງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ມາໄດ້ກິນຂ່າວສານນັ້ນ
ກໍໄດ້ກ້າຍເປັນຍາມເຜົາຂອງຮາບາກຸກ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງ "ຂຽນນິມົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດ".
ເຢເຣມີຍາຊີຖືກຍາມເຜົາກຸ່ມດຽວກັນນີ້ໂດຍກົງ ໃນໄລຍະເວລາຂອງ "ການພັກຜ່ອນ" ຊຶ່ງຄື "ຜົນປາຍລະດູ".

ດັ່ງນັ້ນອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ: ຈົ່ງຍືນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລະຈົ່ງເບີ້,
ແລະຈົ່ງຖາມເຖິງຫົນທາງເກົ່າແກ່, ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງທີ່ດີ, ແລ້ວຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກສະຫງົບສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງຕົນ. ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄົນເຜົາຍາມໄວ້ເຫຼືອພວກເຈົ້າ
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຟັງສຽງແກຂອງແຕ. ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຟັງ. ເຢເຣມີຍາ 6:16, 17

ແກ້ວປະກາດທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນນັ້ນ ແມ່ນແກ້ວປະກາດທີ່ຖືກແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສອງໃນປະຫວັດສາດ
Millerite, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍມັນແມ່ນແກ້ວປະກາດທີ່ຈັດແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ. ຜູ້ເຜົາຍາມຂອງຮາບາກຸກ,
ຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ເຜົາຍາມຂອງເຢເຣມີຍາ, ໄດ້ເປົ່າຂ່າວສານເຕືອນໄພອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງໃນການກະບົດປີ 1888 ນັ້ນ
ຖືກປະຕິເສດ. ແກ້ວປະກາດທີ່ຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1888 ນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານເຖິງ Laodicea.

"ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາໂດຍ A. T. Jones ແລະ E. J. Waggoner
ແມ່ນຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຄຣິສຕະຈັກລາວໂອຕິເຊຍ, ແລະ
ວິບັດຈົ່ງມີແກ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະກາດວ່າຕົນເຊື່ອຄວາມຈິງ
ແຕ່ຫາກບໍ່ສະທ້ອນຮັງສິດພຣະເຈົ້າປະທານນັ້ນໄປສູ່ຄົນອື່ນ." The 1888 Materials, 1053.

ຂໍ້ຄວາມຂອງແກສຽງແກສຽງທີ່ຈັດໃນປີ 1888 ໄດ້ຖືກປະກາດຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດແກ່ລາໂອຕິເຊຍໃນປີ 1856,
ແລະຕໍ່ມາຂໍ້ຄວາມຂອງລາໂອຕິເຊຍໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ
"ເຈັດເທືອ." ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ການຊົງເອີ້ນໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ,
ແລະໃຫ້ດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງແຫ່ງການໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຜົນປາຍ,
ໄດ້ລ້ວມເອົາຂໍ້ຄວາມເຕືອນຂອງແກສຽງທີ່ຈັດ ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນຂໍ້ຄວາມເຖິງລາໂອຕິເຊຍ, ແລະ

“ເຈັດເທືອ,” ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຮາກຖານ.

“ຄວາມຕົວະ” ທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ບອກ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການຫຼົງເຊື່ອຢ່າງແຮງກ້າຕາມທົບາໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນຄົນຮຸ່ນທີສາມຂອງ Laodicean Adventism ໃນປີ 1931, ສົບຜົນສຳເລັດຈາກການເສຍຊີວິດຂອງສາດສະດາຍິງ. “ຄວາມຕົວະ” ທີ່ເຂົ້າມາໃນຄົນຮຸ່ນທີສາມນັ້ນ ຕາມຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນໄລຍະທີ່ຖືກສະແດງເປັນ “ພວກແມ່ຍິງຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອ Tammuz,” ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງກ່ຽວພັນກັບຂ່າວສານຜົນປາຍຈອມປອມ.

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີທີ່ “ຄວາມຕົວະ” ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ ຄວນໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈ; ເຊັ່ນດຽວກັນ ບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ “ຄວາມຕົວະ”

ໃນຄຳພະຍາກອນເວລາສຸດທ້າຍກໍ່ຄວນໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈເຊັ່ນກັນ.

ບັນດາຊາຍຜູ້ຢາຍເຢຍື້ອທົບກອງເຢຣູຊາເລັມໃນເວລາແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ

ຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູ່ນີ້ສິ້ນ

ໄດ້ສ້າງຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູອັນປອມຂຶ້ນໃນຊົ່ວຄາຍຮຸ່ນທີສາມຂອງອັດເວນຕົດ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍ

“ພວກຍິງຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ທາມມຸດ” ໃນເອເຊກຽນ ບົດ 8. ຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູອັນປອມຂອງພວກເຂົາ

ຍັງຖືກນຳສະເໜີໂດຍເອເຊກຽນອີກວ່າເປັນຮາກຖານອັນປອມ, ກຳແພງປ້ອງກັນອັນປອມ,

ແລະຂ່າວສານສັນຕິພາບແລະຄວາມປອດໄພອັນປອມ.

ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນນິມິດອັນໄຮ້ສາລະ ແລະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳທຳນາຍອັນຕົວະຫລອກດອກຫລັງ

ໃນເມື່ອພວກເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ພຣະຢາເວກກ່າວດັ່ງນີ້” ທັງທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ? ເຫດສະນັ້ນ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວສັງອັນໄຮ້ສາລະ

ແລະໄດ້ເຫັນຄຳມຸສາ ເຫດສະນັ້ນ ຈຶ່ງເບິ່ງເຖິງ ເຮົາຕ່ຳນ້ຳພວກເຈົ້າ” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວ.

“ມືຂອງເຮົາຈະຢູ່ເໜືອພວກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ເຫັນສັງອັນໄຮ້ສາລະ ແລະທຳນາຍຄຳມຸສາ;

ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢູ່ໃນທົບກອງສາຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ

ແລະຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນອິສະຣາເອນ; ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ.

ເພາະວ່າ, ແມ່ນແທ້, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຊັກນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ຫລົງໄປ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ສັນຕິສຸກ’

ທັງທີ່ບໍ່ມີສັນຕິສຸກ; ແລະຄົນໜຶ່ງກໍ່ກຳແພງຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່, ຄົນອື່ນໆກໍ່ສາບມັນດ້ວຍປູນທົບໄດ້ບັງດີ;

ຈົ່ງບອກແກ່ພວກທີ່ສາບມັນດ້ວຍປູນທົບໄດ້ບັງດີວ່າ ມັນຈະພັງລົງ; ຈະມີຜົນເທວົງຢ່າງຖາໂຖມ;

ແລະພວກເຈົ້າ, ໂອ ກ້ອນໝາກເຫັບໃຫຍ່, ຈະຕົກລົງ; ແລະລົມພາຍຮ້າຍຈະຈຶກມັນອອກ. ເບິ່ງແມ່,

ເມື່ອກຳແພງພັງລົງແລ້ວ ຄົນຈະບໍ່ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າຫລົງວ່າ, ‘ການສາບທົບພວກເຈົ້າສາບໄວ້ນັ້ນຢູ່ໃສ?’

ເຫດສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ,

‘ເຮົາຈະຈຶກມັນອອກດ້ວຍລົມພາຍຮ້າຍໃນຄວາມພິເສດຂອງເຮົາ;

ແລະຈະມີຜົນເທວົງຢ່າງຖາໂຖມໃນຄວາມໂກດຂອງເຮົາ

ແລະກ້ອນໝາກເຫັບໃຫຍ່ໃນຄວາມພິເສດຂອງເຮົາເພື່ອທຳລາຍມັນໃຫ້ໝົດສົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ

ເຮົາຈະພັງກຳແພງທົບພວກເຈົ້າສາບດ້ວຍປູນທົບໄດ້ບັງດີ ແລະເຮັດໃຫ້ມັນລົງໄປເຖິງພື້ນດິນ

ຈົນຮາກຖານຂອງມັນຖືກເປີດເຜີຍ; ມັນຈະພັງລົງ ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃນທຳມະກາງມັນ;

ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ. ດັ່ງນີ້ແຕ່ລະ ເຮົາຈະສຳເລັດຄວາມພິເສດຂອງເຮົາເໝືອນກຳແພງ

ແລະເໝືອນພວກທີ່ໄດ້ສາບມັນດ້ວຍປູນທົບໄດ້ບັງດີ; ແລະເຮົາຈະກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ,

‘ກຳແພງນັ້ນບໍ່ມີອີກແລ້ວ ແລະພວກທີ່ສາບມັນກໍ່ບໍ່ມີອີກເໝືອນກັນ’

ຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງອິສະຣາເອນ ຜູ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບເຢຣູຊາເລັມ

ແລະຜູ້ເຫັນນິມິດແຫ່ງສັນຕິສຸກເພື່ອນາງ ທັງທີ່ບໍ່ມີສັນຕິສຸກເລີຍ,” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວ.

ເອເຊກຽນ 13:7-16.

ຄວາມເທັດ ແລະ ຄວາມມຸສາ ທີ່ບັນດາຄົນຜູ້ຢາຍເຢຍື້ອໃນເຢຣູຊາເລັມໃຊ້ເປັນທັກລັບຊ່ອນຢູ່ໃຕ້ນັ້ນ ໃນອິສະຢາ ບົດທີ 28 ແລະ 29 ໃນທຶສຸດກຳຖືກພິພາກສາ ແລະ ຖືກທຳລາຍໂດຍ “ໄພພິບັດທີ່ທະລັກລົ້ນ.”

ແລະເຮົາຈະວາງການພິພາກສາໄວ້ຕາມສາຍວັດ, ແລະຄວາມຊອບທຳຕາມລູກດັງ;
ແລະລູກເຫຼົ່ານີ້ຈະກວາດເອົາທຸກໆສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດ, ແລະນ້ຳທັງຫລາຍຈະຖ້ວມບ່ອນຊ່ອນຕົວ.
ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າກັບຄວາມຕາຍຈະຖືກລົບລ້າງ,
ແລະຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າກັບນະລົກຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່; ເມື່ອພິພິດອັນຖ້ວມລົ້ນຜ່ານມາ,
ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກມັນຢຽບຢູ່ລົງ. ເອຊາຍາ 28:17, 18.

"ແສ້ທຸກຖ້ວມລົ້ນ" ຂອງເອຊາຍາ ແມ່ນ "ຝົນຫຼົງຖ້ວມ" ຂອງເອເຊກຽນ, ຊຶ່ງຖືກນຳມາເຫັນອີ່ຫຼີ
"ທຳນາຍຄວາມຕົວະ," ໂດຍສະເໜີ "ນິມິດອັນເປົ່າປ່ຽວ" ແລະໂດຍອ້າງວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ,"
"ດຽງແມ່ນວ່າ" ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ບໍ່ໄດ້ຕັດ." "ຄວາມຕົວະ" ທີ່ບໍ່ລຸດໃນສະໄໝບູຮານຊ່ອນຕົວຢູ່ໃຕ້ນັ້ນ
ຖືກສະແດງເປັນບາງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາອ້າງວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດໄວ້, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນ "ຄວາມຕົວະ"
ກ່ຽວກັບພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນພວກເຂົາໄດ້ຈຳແນກຄຳສອນໜຶ່ງຈາກພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຄວາມຜິດພາດ,
ຫຼືພວກເຂົາໄດ້ອ້າງຢ່າງຜິດຖ້ວນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ (ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດ),
ກ່ຽວກັບຄຳສອນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ.

"ຄວາມຕົວະ" ທີ່ກົດຂຶ້ນໃນປີ 1931 ແມ່ນການອ້າງວ່າ ຊົດເດີມໄວທ໌
ໄດ້ຮັບຮອງທັດສະນະອັນເປັນເທັດເກຣັກກັບ "the daily" ໃນພຣະທຳດານເຮອນ. ທັດສະນະອັນເປັນເທັດເກຣັກ
"the daily" ໝາຍເຖິງພັນທະກົດການປະຕິບັດໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງ
"ຄວາມຕົວະ" ອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງອ້າງວ່າ ໃນປີ 1910, ເອັນເດນ ໄວທ໌ໄດ້ແຈ້ງແກ່ A. G. Daniells ວ່າ
ທັດສະນະຂອງລາວແລະ Prescott ທີ່ວ່າ "the daily"
ເປັນຕົວແທນພັນທະກົດການປະຕິບັດໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນຖືກຕ້ອງ ທັງ
ທີ່ຂັດກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ນາໄດ້ຂຽນໄວ້ໂດຍກົງຢ່າງຊັດເຈນ.

ທັດສະນະອັນເປັນເທັດກ່ຽວກັບ "the daily" ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ (1931)
ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນພາຍໃນອັດເວັນຕົກແຫ່ງລາວໂອດີເຊຍ,
ໄດ້ກ້າຍເປັນຮາກຖານທາງເທວະວິທະຍາທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຂ່າວສານອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງເອເຊກຽນໄດ້ພັນລະນາວ່າເປັນ "ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ." ຂໍ້ຕັດແຍ້ງຕ່າງໆ
ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຄຳຈຸນຮາກຖານອັນເປັນເທັດນັ້ນ ຄົບຖ້ວນດ້ວຍ ແລະ
ອັນມະນີບົອມຫຼາກຫຼາຍທີ່ມີໃຈໃສ່ໃນຄວາມຝັນຂອງລາວ. ເມື່ອຮອດທ້າຍຄວາມຝັນຂອງລາວ
ອັນມະນີເທັດຂອງລາວກໍຖືກປົກຄຸມໄວ້ຢ່າງໜັດສົນດ້ວຍຂອງປອມ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອ, ແລະ
ຂີ້ເຫຍື້ອພ້ອມທັງອັນມະນີ ແລະ ຫຼຽນປອມນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຄວາມຜິດພາດອັນເປັນຮາກຖານຂອງພວກເຂົາ ຄືວ່າ "the
daily" ເປັນຕົວແທນພັນທະກົດການຮັບໃຊ້ໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ.

ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງເອເຊກຽນ, ສົງເສດເຫຼືອ ແລະ ອັນຍະມະນີບົອມ ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນ "ກຳແພງ"
ທີ່ຖືກກໍ່ຂຶ້ນດ້ວຍປູນທີ່ອ່ອນແອເຫຼືອເກີນ ຈົນບໍ່ອາດຄຳຈຸນໄວ້ໄດ້ພາຍໃຕ້ແຮງກົດດັນຂອງ "ລົມພາຍ" ຫຼື
"ຝົນທີ່ຫຼົງລົງຢ່າງລົ້ນເຫຼືອ."

ສາດສະດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງຈາກຢູດາ ຜູ້ໄດ້ຕັດຽນເຢໂຣໂບອາມ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຕ້າຍຢູ່ລະຫວ່າງ "ລາ" ແລະ "ສົງ".
ສົງເປັນຕົວແທນຂອງບາບີລອນ ແລະ ລາເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມ.
ຄຳສອນສອງປະການທີ່ເອດເວນຕ໌ສົມແບບລາວດີເຊຍບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້
ເຊິ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຕາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຄື ຂ່າວສານເລື່ອງຕຳແໜ່ງພະສັນຕະປາບາ
(ສົງ), ແລະ ຂ່າວສານເລື່ອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ (ລາ).

“ລົມພາຍ” ຂອງເອເຊກຕີອນ ແມ່ນສັນຍະລັກຂອງ “ລົມແຮງທຶກຢັບຍັງໄວ” ຂອງອີຊາຍາ ໃນ “ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ” ໃນບົດທຶກວເຈດ. “ລົມພາຍ” ຂອງເອເຊກຕີອນ ຍັງແມ່ນ “ລົມທັງສີ” ໃນພຣະນິມິດ ບົດທຶກວເຈດ ຊຶ່ງຖືກຢັບຍັງໄວ ຈົນກວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ. “ລົມພາຍ” ຂອງເອເຊກຕີອນ ຍັງແມ່ນຂ່າວສານຂອງທ່ານຈາກ “ລົມທັງສີ” ໃນບົດທຶກສາມສິບເຈດ ຊຶ່ງນຳກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ຟື້ນຄືນມາມີຊີວິດ ເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ. “ລົມພາຍ” ຂອງເອເຊກຕີອນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ “ກຳແພງທຶກດ້ວຍປູນທົບໄດ້ບັງດ” ພັງລົງ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຂອງວິບັດປະການທຶກສາມ.

“ຜົນທີ່ໄຫຼຖ້ວມ” ຂອງເອເຊກຕີອນ ເປັນສັນຍະລັກຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ, ແລະໂດຍຈິງຈະຍົກກວ່ານັ້ນ ມັນເປັນສັນຍະລັກຂອງຊ່ວຍເຫຼືອແຫ່ງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນບໍ່ລຳນີ້ ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ. ສາດສະດາຈາກຢູດາຜູ້ບໍ່ເຊືອຟັງ ຜູ້ທີ່ຕາຍຢູ່ລະຫວ່າງລາ ແລະ ສົງ, ເປັນຕົວແທນຂອງການຕາຍຂອງແອດເວນຕິດລາວດີເຊຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ໃນເວລາທີ່ລາມາເຖິງ (ວິບັດຄັ້ງທຶກສາມ), ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນບໍ່ລຳນີ້ (ສົງ). ການຕາຍຂອງແອດເວນຕິດລາວດີເຊຍເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດຖືກເຮັດໃຫ້ໂກດເຄືອງ, ແຕ່ຍັງຖືກຢັບຍັງໄວ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນບໍ່ລຳນີ້. ການຕາຍຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍສາດສະດາຜູ້ບໍ່ເຊືອຟັງ, ເກີດຂຶ້ນເພາະພວກເຂົາໄດ້ຫວນກັບໄປສູ່ແນວທາງວິທີການຂອງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກແຈ້ງໂດຍກົງແລ້ວວ່າ ຈົ່ງຢ່າຫວນກັບໄປສູ່ “ຊຸມນຸມຂອງຜູ້ເຢາະເຢຍ” ອີກເລີຍ.

ການຕາຍຂອງພວກເຂົາເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ. ທັນທີທີ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາ, ທຸດສະຫວັນແຫ່ງການທຳລາຍກໍ່ເລີ່ມງານຂອງຕົນ. ຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳນີ້, ການພິພາກສາຄົນມີຊີວິດໄດ້ຖືກສຳເລັດລົງໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນໃນເຢຣູຊາເລມ, ແລະມັນເລີ່ມຕົ້ນກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຜູ້ເປັນຜູ້ພິກັກຮັກສາປະຊາຊົນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຖົມໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕະຫຼອດສີ່ຊົ່ວຄົນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບໃນຊ່ວງເວລານັ້ນແມ່ນທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຂຶ້ນແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ. ພວກເຂົາຖືກປະທັບຕາກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳນີ້ ເພາະວ່າວິທີດຽວທີ່ຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຕືອນໄດ້ ແມ່ນໂດຍການເຫັນຊາຍແລະຍິງໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ໂລກຮູ້ຜິດເຖິງບາບ ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະເຖິງການພິພາກສາ. ໂລກຈະຖືກຕັກເຕືອນໄດ້ກໍ່ໂດຍການເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງ ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສຽງສັງແລະບໍລິສຸດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງສຽງສັງແລະແຈ້ງຊັດ ເຖິງເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຢຽບຍຳພຣະບັນຍັດນັ້ນໄວ້ໃຕ້ຕົນຂອງຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ ເປັນເຄື່ອງໝາຍບົ່ງບອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ຖືກຮັກສາວັນພັກຜ່ອນອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ ຈະຖືກສະແດງອອກຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍແມ່ນຫຍັງ. ນັ້ນຄືການຖືກຮັກສາວັນອາທິດ. ຜູ້ທີ່ພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ຍິນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວັນນີ້ວ່າບໍລິສຸດ ກ່ຳລັງແບກຮັບລາຍເຊັນຂອງຄົນແຫ່ງບາບ ຜູ້ທີ່ຄິດຈະປ່ຽນແປງເວລາແລະພຣະບັນຍັດ.” Bible Training School, December 1, 1903.

ຄວາມຕາຍຂອງອັດເວນຕົດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດຂອງຝົນປາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ລົງໂປຍລົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະຖືກເທລັງຍ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ ແລ້ວຊົງຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ຊົນຊາດໜຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ສຳລັບນິລັນດອນ.

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນອັດເວນຕົດແບບລາໂອດີເຊຍ ຜູ້ກຳລັງຕຽມຮັບ ແລະຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊາຍຊາວສອງສົບຫ້າຄົນທີ່ກຶມນະມັດສະການດວງອາທິດໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 8. ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວສານ “ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ” ອັນເປັນເທັດຂອງເອເຊກຽນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຝົນປາຍລະດູອັນປອມແປງ ທີ່ຖືກປະກາດໂດຍຍາມເຜົາທີ່ເທຈົງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ. ຮາກຖານຂອງຂ່າວສານຝົນປາຍລະດູອັນປອມນັ້ນ ຄືການລະບຸວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານໂອນເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ, ໃນຂະນະທີ່ເທຈົງແລ້ວມັນເປັນສັນຍະລັກຂອງຊາຕານ. ຄວາມເຊື່ອຮາກຖານອັນເທັດນັ້ນ ຄືຫຼັກຄຳສອນທີ່ “ພວກຄົນທີ່ເຢຍຣີ ຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ” ໃຊ້ເພື່ອສ້າງກຳແພງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍບຸນທັບໄດ້ບັງ.

ການລະບຸວ່າ “ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດໂດຍ “ຄຳຕົວ,” ໃນປີ 1931. ຈາກນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ກຳແພງທັບໄດ້ສຳບັດວ່າ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນຈາກຫຼຸນປອມແລະອັນມະນີປອມ ໄດ້ຖືກກໍ່ຂຶ້ນ. “ກຳແພງ” ນັ້ນຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພັງລົງ ເມື່ອຊາຍຜູ້ຖືແບງຂີ້ຝຸ່ນມາຮອດ ເພື່ອຊຳລະພື້ນລານຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໝົດຈົດ. ການຊຳລະນັ້ນສຳເລັດລົງໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງປະຫວັດສາດພະຍາກອນ ລະຫວ່າງ “ລົມພາຍຸຮຸນແຮງ” (ລາຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001), ແລະ “ຝົນທີ່ໄຫລນັ້ນ” (ສົງໂຕຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນ). ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ຜູ້ພະຍາກອນທັບເຊື້ອຟັງຖືກສັງຫານ ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມແຫ່ງເບັດເອນ. ຊີເສເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ “ກຳແພງ” ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ແມ່ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ຜູ້ພະຍາກອນໃນທັບໄດ້ບັນຍາຍເຖິງຊົນຊາດໜຶ່ງ ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການຖອຍຫ່າງອອກຈາກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳໂດຍທົ່ວໄປ ກຳລັງສະແຫວງຫາການຟື້ນຟູຫຼັກການທັງຫຼາຍອັນເປັນຮາກຖານຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເປັນຜູ້ສ້ອມແປງຮອຍແຕກຫັກທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ກຳແພງທີ່ພຣະອົງໄດ້ວາງໄວ້ວ່າມຮອບບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການເຊື້ອຟັງຕໍ່ຂໍ້ບັນຍັດທັງຫຼາຍຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຈະເປັນຫຼັກປະກັນອັນຖາວອນຂອງພວກເຂົາ.”

“ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍຢ່າງແນ່ນອນ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງພະລະກິດສະເພາະຂອງປະຊາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ນີ້ ຜູ້ທີ່ສ້າງກຳແພງ. ‘ຖ້າເຈົ້າຫັນຕົນຂອງເຈົ້າອອກຈາກວັນຊະບາໂຕ, ຈາກການເຮັດຕາມຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຈົ້າໃນວັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາ; ແລະເອີ້ນວັນຊະບາໂຕວ່າເປັນຄວາມຊື່ນຊົມ, ເປັນວັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຢາເວ ອັນມັກງຸດ; ແລະຈະໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະອົງ, ບໍ່ເຮັດຕາມທາງຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິຈາລະນາຂອງຕົນເອງ, ຫຼືບໍ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນເອງ: ແລ້ວເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຢ່າງເຕັມໃນພຣະຢາເວ; ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຂຶ້ນເທິງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະລ້ຽງເຈົ້າດ້ວຍມລະດົກຂອງຢາໂຄບບົດາຂອງເຈົ້າ: ເພາະພຣະໂອດຖຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຕັດດັງນັ້ນ.’ ເອຊາຍາ 58:13, 14.” Prophets and Kings, 678.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຸ້ນທີສີຂອງອາດເວັນຕົສິມ ຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ໂດຍການພິມເຜີຍແຜ່ປຶ້ມເຫຼັ້ມໜຶ່ງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຸ້ນທີສາມ. ລຸ້ນທີສາມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການພິມເຜີຍແຜ່ປຶ້ມ The Doctrine of Christ ຂອງ W. W. Prescott, ແລະລຸ້ນນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການພິມເຜີຍແຜ່ປຶ້ມ Questions on Doctrine. The Doctrine of Christ ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດທຶຖືກຕັ້ງໃຈໃຫ້ປາສະຈາກຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນແບບມົນເວໄຮຕ໌. Questions on Doctrine ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດທຶປະຕິເສດພຣະລາຊະກິດແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຖືກບັນລຸໂດຍພຣະຄຣິດ. The Doctrine of Christ ໄດ້ນຳເອົາແສງສະຫວ່າງຂອງນິມິດ (chazon) ແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນອອກໄປ, ແລະ Questions on Doctrine ໄດ້ນຳເອົາແສງສະຫວ່າງຂອງນິມິດ (Mareh) ກ່ຽວກັບ "ການບາກົດ" ຂອງພຣະຄຣິດອອກໄປ.

ໃນລະຫວ່າງປຶ້ມສອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ່າວສານຜົນຫຼັງອັນເທັດ ທຶຖືກແທນດ້ວຍ "ພວກຍິງຮ້ອງໄຫຼໃຫ້ທັມມຸດ" ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ. ຢູ່ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນເອງ ທີ່ "ຄຳຕົວະຂອງປີ 1931" ຖືກຜັກດັບ. ຄົນລຸ້ນທີສາມນັ້ນ (ສິ່ງນຳກຽດຊັງ) ຍັງຖືກແທນດ້ວຍການປະນີປະນອມຂອງຄຣິສຕະຈັກທິສາມແຫ່ງເປົກາໂມ.

ສັນຍາລັກຂອງການປະນີປະນອມໃນຄຣິສຕະຈັກທິສາມ
ຊື່ບອກເຖິງວຽກງານແຫ່ງການສະແຫວງຫາການຮັບຮອງຈາກສະຖາບັນທາງໂລກ
ທີ່ໄດ້ກຳນົດກົດເກນສຳລັບສາດສະໜາສາດ ແລະກົດເກນສຳລັບການແພດ. ໃນຄົນລຸ້ນທີສາມນັ້ນເອງ
ການປະນີປະນອມກັບຄວາມຈິງໄດ້ສຳເລັດລົງ ຊຶ່ງລວມເຖິງການນຳເຂົ້າ
ແລະການເນັ້ນໜັກໃນການໃຊ້ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ຖືກແປມາຈາກຕົ້ນສະບັບທຶຖືກບົດເບືອນ.

ໃນປີ 1957 ປຶ້ມ Questions on Doctrine ໄດ້ເປັນການຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຈິງຫຼັກຂອງຂ່າວປະເສີດ.
ຄວາມຈິງນັ້ນຄືພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ໄພ່ນ "ຈາກ" ບາບ,
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຊ່ອຍພວກເຮົາ "ໃນ" ບາບ. ຄຳສອນຂອງຄາທອລິກ ແລະ
ໂປຣເຕສແຕນທຶຕິກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ ທີ່ວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດເຊື່ອຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້
ແມ່ນຂໍ້ຕົກຖຽງອັນເປັນນິດຂອງຊາຕານ. ມະນຸດສາມາດ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ວ່າຊາຕານຈະອ້າງວ່າ "ເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍແນ່ນອນ." ທັດສະນະຂອງໂປຣເຕສແຕນທຶຕິກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ
ທີ່ວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດຊະນະບາບໄດ້ ແລະ ດັ່ງນັ້ນມະນຸດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຈົນກ
ວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງປ່ຽນແປງພວກເຂົາຢ່າງອັດສະຈັນໃຫ້ກ້າຍເປັນຫຸ່ນຍົນທີ່ເຊື່ອຟັງໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ
ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄວ້ໃນຄຳສອນຂອງປຶ້ມ Questions on Doctrine.

ໃນປີ 1957 ຊົວອາຍຸຮຸ່ນທີສີຂອງອາດເວັນຕົສິມແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ແລະ
ກຳແພງທຶບໄດ້ຂ້າບດ້ວຍປຸນຂອງມັນ (ກົດບັນຍັດ) ກໍໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈັດຫາເຫດຜົນຕາມຕັກກະ
ທິຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຊ້າຍເຖົ້າບູຮານຊາວຊາຍທັງສອງສິບຫ້າຄົນກັມຂາບດວງອາທິດໃນຕອນສະຫຼຸບຂອງເວລາແຫ່ງ
ການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ. ກຳແພງທຶບໄດ້ຂ້າບດ້ວຍປຸນນັ້ນ,
ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມເຊື່ອວ່າການຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ຖືກກວາດລ້າງໄປເມື່ອ "ກຳແພງ"
ແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດຖະບານຖືກຍົກອອກ, ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.
ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນແມ່ນຫຳຜົນທີ່ຖ້ວມລົ້ນ, ຫຼືດັ່ງທີ່ເອີ້ນຊາຍໄດ້ກ່າວໄວ້,
ມັນແມ່ນພະຍາດຕິສອນທີ່ຖ້ວມລົ້ນ, ແລະ
ນ້ຳຖ້ວມນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາມາເຖິງ, ສັດຕູ (ສັນຕະບາບາ) ຈະເຂົ້າມາ "ດັງນ້ຳຖ້ວມ"
("ໄພພິບັດອັນລົ້ນເຫຼືອ"), ແລະໃນເວລານັ້ນເອງທີ່ "ທຸງສັນຍານ" ຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານລາວ. ໃນເວລານັ້ນເອງ
"ກຳແພງທຶສາບດ້ວຍປຸນທຶບໄດ້ຄຸ້ນນະພາບ" ຊຶ່ງອັດເວນຕົດລາວໂອດີເຊຍໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໄວ້ເທິງການນຳໃຊ້ "the
daily" ຢ່າງຜິດພາດ ຈະຖືກກວາດລ້າງໄປ.

ຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ພຣະອົງຈະຕອບແທນຕາມນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມພໍໃຈດີແກ່ສັດຕູຂອງພຣະອົງ, ແລະການຕອບແທນແກ່ບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງ; ແກ່ໝູ່ກະທັ່ງຫຼາຍພຣະອົງຈະຕອບແທນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະຍ່າກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະເຢໂຫວາຈາກທົດຕາເວັນຕົກ, ແລະພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງຈາກບ່ອນທົດວງອາທິດຂຶ້ນ. ເມື່ອສັດຕູຈະຖາໂຖມເຂົ້າມາດັ່ງນັ້ນຖ້ວມ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢໂຫວາຈະຍົກທັງຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ຖືຈະມາສູ່ຊີວິດ, ແລະມາຫາບັນດາຜູ້ທີ່ຫັນຈາກການລະເມີດໃນຢາໂຄບ, ພຣະເຢໂຫວາຕັດດັ່ງນີ້. ສ່ວນເຮົາ, ນີ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາທັງຫຼາຍ, ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ; ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາຊົງຢູ່ເໜືອເຈົ້າ, ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຊົງເຮົາໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນບາກຂອງເຈົ້າ, ຈະບໍ່ພາກໄປຈາກບາກຂອງເຈົ້າ, ຫຼືຈາກບາກຂອງເຊອີສາຍຂອງເຈົ້າ, ຫຼືຈາກບາກຂອງເຊອີສາຍແຫ່ງເຊອີສາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຈົນເປັນນິດ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຈົ່ງສ້ອງແສງ; ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະພຣະສິຣິຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຂຶ້ນສ່ອງເໜືອເຈົ້າ. ເພາະວ່າ ຈົ່ງເບີ່ງ, ຄວາມມັດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຄວາມມັດທົບຫນາຈະປົກຄຸມຊາດທັງຫຼາຍ: ແຕ່ພຣະເຢໂຫວາຈະຂຶ້ນສ່ອງເໜືອເຈົ້າ, ແລະພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງຈະປາກົດເຫັນເໜືອເຈົ້າ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະມາສູ່ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າ, ແລະບັນດາກະສັດຈະມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນເຈດີຈຳແໜ່ງການຂຶ້ນຂອງເຈົ້າ. ເອຊາຍາ 59:18–60:3.

ພວກຄົນຕ່າງຊາດຈະມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ເມື່ອພຣະສິຣິຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ເທິງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ, ແລະສົງຄ໌ເກີດຂຶ້ນເມື່ອສັດຕູເຂົ້າມາດັ່ງນັ້ນຖ້ວມ. ເມື່ອສັດຕູນັ້ນເຂົ້າມາ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຊາດຕະຖານ (ທຸງໝາຍ) ຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານມັນ. ພຣະສິຣິຂອງພຣະເຜົ່າເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ເທິງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດຕອບສະໜອງນັ້ນ ຄືພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັດບາບ.

ຂ່າວສານເລື່ອງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພອັນເປັນເທັດ ຄືຂ່າວສານທີ່ສອນວ່າ ຊາຍແລະຍິງບໍ່ສາມາດມີໄຊເໝືອບາບໄດ້. ຂ່າວສານນັ້ນເປັນຂ່າວສານຜົນຊຸກຊ້າຍກທ້າຍອັນເປັນເທັດ ຊົງຖືກປະກາດໃນຊ່ວງເວລາຂອງຂ່າວສານຜົນຊຸກຊ້າຍກທ້າຍອັນແທ້ຈິງ, ຊົງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຂ່າວສານອັນເປັນເທັດນັ້ນ ເປັນຂ່າວສານອັນເປັນເທັດກ່ຽວກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງແມ່ນ "ກຳແພງ." ຄຳສອນອັນເປັນເທັດນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນໜັງສື Questions on Doctrine, ຊົງໄດ້ໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງຄົນຮຸ່ນທີສີ່ ແລະຮຸ່ນສຸດທ້າຍ ຂອງ Laodicean Adventism.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ການກະບົດສື່ປະການຂອງອາດເວນຕີສີມແຫ່ງເລີດໄດ້ມາເຖິງເພື່ອທົດສອບຄົນລຸ້ນສຸດທ້າຍນັ້ນດ້ວຍບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ໃນວັນທີນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຍອມຮັບຂ່າວສານພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍອັນຍະມະນີຂອງ Miller. ຖ້າພວກເຂົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະພົບຜົນປາຍລະດູ ຊົງເຢເຣມີຍາໄດ້ເອີ້ນວ່າ "ການພັກຜ່ອນ." ການເອີ້ນໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ນັ້ນເປັນການທວນຄືນອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂອງການທົດສອບທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການກະບົດໃນປີ 1863.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຊົງເປັນ "ວັນແຫ່ງລົມຈາກທົດຕາເວັນອອກ ແລະ ລົມແຮງ" ຂອງອີຊາຍາ, "ບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ" ຈະຕ້ອງຖືກຂັບຮ້ອງ ໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 14 ຂໍ້ 3 ແລະ ໃນບົດທີ 15 ຂໍ້ 3 ໄດ້ຂັບຮ້ອງບົດເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສາຮ້ອຍ. ບົດເພງນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງລາວດີເກຍ ຊົງຊີ້ບອກວ່າ ປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປໃນເວລານັ້ນ, ເພາະວ່າໃນຂະນະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າກຳລັງປະທານສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຕາມທຶນໆໝາຍໄວ້ຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ. ຂ່າວສານແຫ່ງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ ກໍຄືຂ່າວສານເຖິງລາວດີເກຍ, ຊົງເປັນຂ່າວສານທີ່ Jones ແລະ Waggoner ໄດ້ນຳສະເໜີໃນຄາວການກະບົດປີ 1888.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຜົນບາຍໄດ້ລົງຕົ້ນ, ແລະໃນການໂຕ້ຖຽງໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ ມັນໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງຊົນຊົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງແຜ່ນສອງແຜ່ນ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ ແລະກຳລັງໄດ້ຮັບ "ການພັກຜ່ອນແລະການຊົນບານ," ຊຶ່ງອີຊາຍາໄດ້ລະບຸວ່າຖືກນຳມາເຖິງເຫຼົ່າຜູ້ທີ່ວິທີການຂອງເຂົາແມ່ນ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ." ການໂຕ້ຖຽງທີ່ພວກເຂົາມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຂ່າວສານຜົນບາຍອັນເທັດ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ພວກແມ່ຍິງທີ່ຮ້ອງໂທໃຫ້ທາມມຸດ," ຊຶ່ງໄດ້ໝຸນໃຈຊາວລາໂອດີເຊຍຜູ້ກຳລັງໝູນໃຫ້ຍິນໃນຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພ.

ຂ່າວສານເລື່ອງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພອ້າງວ່າ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຈະບໍ່ເຮັດບາບ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະກາດໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳໄດ້ແຕ່ພຽງ "ໃນ" ບາບຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ. ບັນດາຄົນທີ່ເຢຍຣີອ້າງວ່າ ຂ່າວສານເລື່ອງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພຂອງພວກເຂົານັ້ນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ ແທ້ຈິງເລື່ອງການຖືກນຳບໍ່ວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ ທີ່ Jones ແລະ Waggoner ໄດ້ນຳສະເໜີ, ແຕ່ມັນໄດ້ລະເລີຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະກາດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຳ ພຣະອົງກໍຊົງຊຳລະເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍ, ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງສົນພຣະຊົນເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃນບາບຂອງເຂົາ, ແຕ່ເພື່ອຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບຂອງເຂົາ.

ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດລົງຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ, ຊຶ່ງສົນສຸດລົງໂດຍທີ່ຊົນຊົນໜຶ່ງໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາ ຍໃຈແລະຮ້ອງໂທເພາະບັນດາສິ່ງນຳກຽດຊັງໃນຄຣິສຕະຈັກແລະໃນແຜ່ນດິນ, ແລະອີກຊົນຊົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ພຣະວິຫານ, ບ່ອນທີ່ພາລະກິດສຸດທ້າຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມກຳລັງຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງກືນກາບຕັດວົງອາທິດ. ປະຫວັດສາດຂອງຊາວ Millerites ເປັນພາບປະກອບຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຈຸດສູງສຸດນັ້ນກ່ຽວກັບຂ່າວສານແຫ່ງຜົນບາຍລະດູ ແລະປະສົບການທີ່ມີຜະລິດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເລືອກຈະກິນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ການບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສະລະຄວາມຄົດເຫັນທີ່ໄດ້ຍຶດຖືໄວ້ວ່າໜ້າ ແລະທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມຈິງ" ເປັນຮາກຖານຂອງການຄັດຄ້ານເປັນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສະແດງອອກທີ່ Minneapolis ຕໍ່ຂ່າວສານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານທາງພວກອ້າຍນ້ອງ Waggoner ແລະ Jones. ໂດຍການບຸກເຮົາການຄັດຄ້ານນັ້ນ ຊາຕານຈຶ່ງປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການກົນຂວາງຈາກປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ໃນລະດັບຫຼາຍ ພະລັງອຳນາດພິເສດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ສັດຕູໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບປະສົດທີ່ຜົນອັນນັ້ນ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃນການນຳຄວາມຈິງໄປສູ່ໂລກ ເໝືອນດັ່ງທີ່ອັກຄະສາວົກທັງຫຼາຍໄດ້ປະກາດຫຼັງຈາກວັນເພັດເຕຄອດ. ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງຈະສ້ອງແສງໃຫ້ແກ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດດ້ວຍລັດສະໝຸດຂອງມັນ ໄດ້ຖືກຕໍ່ຕ້ານ ແລະໂດຍການກະທຳຂອງພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຮົາເອງ ມັນຈຶ່ງຖືກກົນໄວ້ຈາກໂລກເປັນອັນຫຼາຍ." Selected Messages, book 1, 235.